

Samokłęski Duże

[Samokłęski Wielkie]

Wieś szlachecka, parafia własna. Po pierwszym rozbiórze wieś przeszła pod panowanie pruskie.

Właścicielami wsi byli Jan z Krotoszyna oraz Wojciech Czarnkowski, kasztelan santocki, wspomniani w 1567 r. W roku 1717 Samokłęski Wielkie wraz z Samokłeskami Małymi od Chrzastowskich nabyli Chwałkowscy, występujący jako właściciele do 1764 r.

Inwentarze: 1729 r. – ks. grodz. Nakło d. Rel. 113-114, k. 307-315v;

[1577] Pobór z 7 śladów osiadłych i od jednego zagrodnika [Pawiński, s. 188].

[1579] Podatki pobierano z 9 śladów osiadłych, od 3 zagrodników i 3 komorników [Pawiński, s. 188].

[1618] Z 4 łanów pobierano po 4 gr (sic!), zagrodnik płacił 4 gr a rybak gr 5 – razem 25 gr [Parczewski, s. 256].

[ok. 1710] Wieś miała półdym [Bibl. Kórnicka PAN, rękopis BK 360, k. 78].

Samokłęski [parafia]

Parafia rzymsko-katolicka w dawnej archidiecezji gnieźnieńskiej, archidiakonacie gnieźnieńskim i dekanacie Łekno. Opisana w księdze uposażeń Jana Łaskiego z początku XVI w. W granicach parafii były położone: Chobielin, Gorzeń (osada zaginiona) Jaruszyn, Polichno, Samokłęski Wielkie, Samokłęski Małe, Wieszki, Żurczyn oraz osada Młyńska Tur.

Kościół parafialny p. w. św. Bartłomieja do XIX w. był budowlą drewnianą. W tym stuleciu został zrestaurowany.

Wizytacje zachowane w AAG, ADWł. [Librowski S., *Repertorium*, passim].

Źródła: LBG I, s. 128-130;

[plebani]

około 1511 r. – Wojciech z Kłecka, LBG I, s. 128;